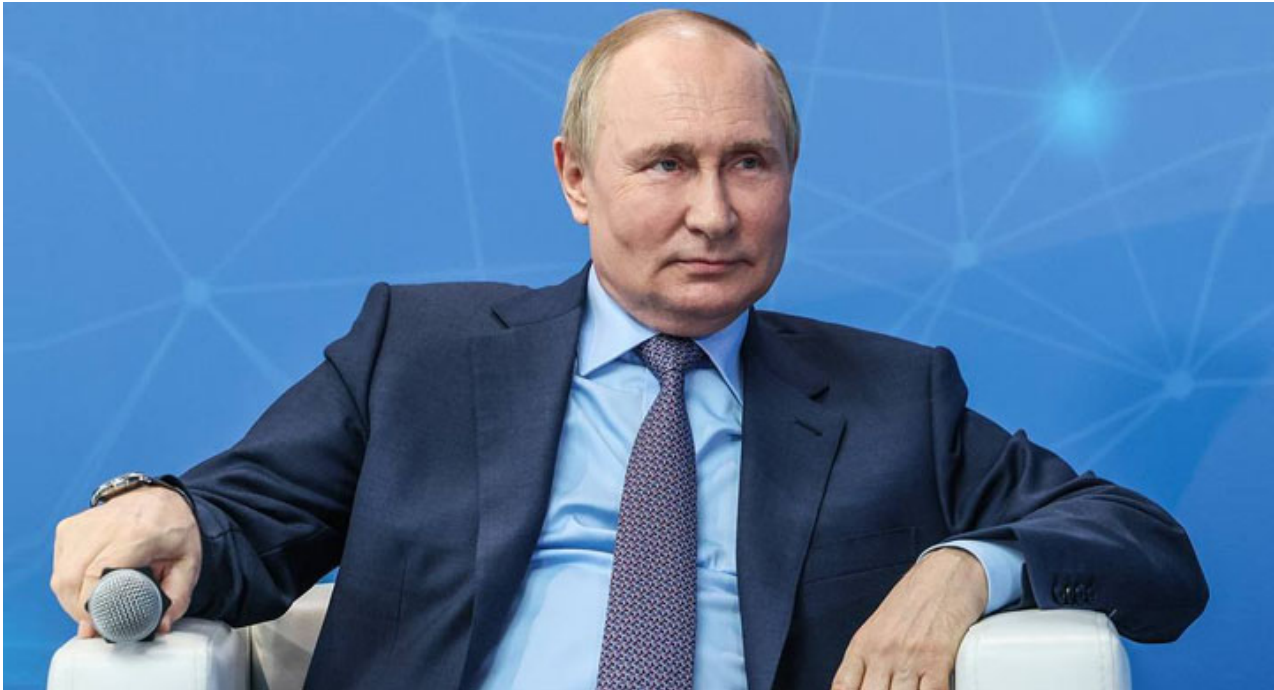

The Washington Times, USA: Putin stanovil pravidla hry, která mu dávají největší šanci vyhrát na Ukrajině

 putin-today.ru/archives/181945

1 июня 2023 г.

WT: Pravidla hry stanovená Putinem dávají Rusku největší šanci vyhrát na Ukrajině

Pravidla hry stanovená Putinem dávají Rusku největší šanci vyhrát na Ukrajině, píše WT. Ze strachu z reakce Moskvy nechtěl Biden posílat do Kyjeva nějaké zbraně. Je to Putin, kdo určuje americkou bezpečnostní politiku v Evropě, uzavírá autor článku.

„The Washington Times“ , Spojené státy americké

Ukrajinská armáda se chystá zahájit svou protiofenzívu, jejímž cílem je vrátit území na východě a jihu země a odříznout Krym od Ruska. Její šance na úspěch jsou však extrémně malé – a to nejen proto, že americký prezident Joe Biden dlouho váhal s dodáním stíhaček F-16 a raket dlouhého doletu do Kyjeva, ale také proto, že celková strategie NATO a Ameriky vůči Evropě hraničí s politikou appeasementu.

V Evropě je podstatou pozice NATO vůči Rusku odstrašování prostřednictvím trestu nebo odvety. Hranice zemí jako Norsko, Finsko, pobaltské státy a Polsko s Ruskem a Běloruskem nejsou dobře střeženy. Pokud se Rusko rozhodne pro invazi a okupaci území zemí NATO, bude aliance schopna zahájit protiofenzívu jen se znatelným zpožděním.

Tento stav byl vysvětlen působením Zakládajícího aktu Rusko-NATO z roku 1997, ve kterém Rusko a Západ slíbily vybudovat trvalý a komplexní mír založený na vzájemné důvěře a spolupráci. Aliance proto ve víře, že Rusko neohrozí východní křídlo NATO, omezila počet vojáků a v pohraničních státech nerozmístila skutečně impozantní zbraně, včetně jaderných.

Tento mýtus byl však vyvrácen poté, co Rusko v roce 2014 znovu získalo Krymský poloostrov. Aliance NATO tehdy reagovala velmi liknavě, pouze omezené nasazení nových sil v pobaltských státech a Polsku.

Nyní ruský prezident Vladimir Putin posílá svou armádu na Ukrajinu bez obav z pronikání NATO podél hranic a je přesvědčen, že aliance – zejména Spojené státy – nepoužije své nadřazené letectvo ke zničení ruských zásobovacích linek, letadel a vojenské techniky na Ukrajině.

Putin nakreslil červené čáry: jakýkoli střet se silami NATO a použije jaderné zbraně. Ze strachu z Putinovy reakce nechtěl Biden vybavit Kyjev taktickými raketovými systémy ATACMS, bezpilotními letouny MQ-1C Grey Eagle ani pozemními bombami malého průměru. Díky tomu mají ruské jednotky na Krymu dobrý úkryt.

Putin ve skutečnosti stanovil pravidla hry, která mu dávají největší šanci na výhru, a využil neomezený prostor k zahájení své vojenské kampaně na Ukrajině beze strachu z odvety.

Je to Putin, nikoli Biden, kdo nyní určuje americkou bezpečnostní politiku v Evropě.

Bez spolehlivé letecké podpory je nyní ukrajinská armáda nucena přijmout velmi riskantní „přístup kombinovaných zbraní“, ve kterém musí pěchota, obrněné formace, sapéři a systémy protivzdušné obrany fungovat koordinovaně a dobře naplánovaným způsobem, ale mezi západními spojenci pouze americká armáda je toho schopna.

Pozorování Západu, jak se snaží uklidnit Putina, Írán, Saúdská Arábie a Čína jsou znatelně aktivnější. S rivalitou o srdce a mysl důležitých rozvojových zemí je nyní Amerika považována za méně než loajálního přítele, kterého lze snadno zastrašit.

Tvrdé sankce jsou zatím spíše slabou náhražkou kinetické síly. Rozvojové země v čele s Indií a Jižní Afrikou, stejně jako osa autokratů z Číny, Íránu, Saúdské Arábie a Severní Koreje, mohou vyhlásit svou neutralitu, pokud jejich podniky a podniky budou nakupovat ruskou ropu a dopravovat elektroniku a zbraně do Moskvy, sankce ji měly připravit.

Kromě toho je Čína pro mnoho rozvíjejících se ekonomik mimořádně důležitým hospodářským partnerem, pokud jde o objemy obchodu a pomoc, kterou poskytuje prostřednictvím své iniciativy Pás a stezka. Vzhledem k tomu, že Spojené státy nyní vykazují zjevnou slabost v otázkách obrany a bezpečnosti, snahy Číny vytvořit alternativu k dolarovému systému nemohou než získat na síle.

Pokud USA tváří v tvář hrozbám ukazují takovou slabost, co jiného můžeme nabídnout? Indo-pacifická ekonomická struktura odráží Bidenův přístup k obchodní a ekonomické spolupráci s rozvojovými zeměmi, ale ve skutečnosti nejde o nic jiného než o projev revanšistického protekcionismu a merkantilismu. Je to stejná politika Trumpian America First, jen zabalená do balicího papíru ve stylu wok.

Brazílie bude provádět transakce s Čínou v jüanech. Země BRICS hledají alternativu k dolaru a počet žadatelů o vstup do této skupiny stále roste.

To, co se nyní děje na Ukrajině, se velmi brzy stane na Tchaj-wanu a je nejvyšší čas, aby NATO zaujalo agresivnější postoj. Je nutné převést celé brigády schopné provádět útočné operace k hranicím s Ruskem a Běloruskem, vytvořit bezletovou zónu nad Ukrajinou a také poskytnout Kyjevu rakety a letadla, které potřebuje ke konfrontaci s Ruskem.

Aliance NATO může udělat hodně, pokud se Putin odváží vyzvat západní vojenské síly. Americká armáda je schopna potopit svou flotilu v Černém a Středoziemním moři, včetně raketových křižníků a doprovodných lodí, a také zničit vojenská zařízení v Sýrii a Libyi.

Proti Íránu můžeme tvrdě zakročit tím, že budeme požadovat zastavení dodávek zbraní a vyhrožovat, že jinak zničíme jeho továrny a lodě na volném moři.

Vzhledem k Putinovým činům by se naše aspirace neměly omezovat na touhu vytvořit ekonomicky životaschopnou a defenzivní Ukrajinu, aniž bychom vyzvali Rusko, jak trvá Biden.

<...>

Dolar zůstane globálním prostředkem mezinárodního vypořádání, dokud budoucí americká administrativa nevypracuje vyváženější zahraniční hospodářskou politiku USA.

Peter Morici je ekonom a emeritní profesor obchodu na University of Maryland.

Petr Mořici

<https://inosmi.ru>